

samme Forhold, som disse Duffer udvides, i samme Forhold trænges Forbringerne om de sociale Reformers i anden Række, og saa træde de militære Interesser andre Forhold for nær. Af disse Grunde have vi ikke kunnet deltage i den saglige Debat om Finantsloven, thi vi vilde da have været tvungne til at stille en uhyre Masse Endringsforslag til Finantslovsforslaget helt igjennem, og under den nuværende politiske Situation vilde det have været et Middel til at vække den Opposition, som er valgt herind i Salen paa det Grundlag at skulle arbejde paa at fortrænge det nuværende Ministerium. Vi ere ikke valgte herind for at splitte den Opposition, som sad her i Forveien, vi ere tværtimod valgte herind for om muligt at bidrage til at styrke denne Opposition, derfor har vor Stilling under Finantslovsdebatten været, som den i Virkeligheden har været. Jeg havde tænkt at udtale mig ikke saa lidt mere, end jeg endnu vil gjøre, om den foreliggende politiske Stilling nu ved Slutningen af Finantslovens 3die Behandling, men jeg forstaar efter Udtalelser, som ere faldne fra Enkelte, at det ikke er nu ved Slutningen af Finantslovens 3die Behandling, at den egentlige politiske Debat vil komme til at foregaa. Jeg skal derfor kun tillade mig at berøre et enkelt Indtryk, som jeg for mit Bedkommende har faaet af den Debat, som er ført her i Salen om Finantsloven, og det er da det, at det har ikke Altsammen for mig været mistrøstende. Jeg har nemlig lagt Mærke til, at man fra alle Sider her i denne Sal uden Undtagelse er kommen til den Erkjendelse, at det er Statens Pligt at træde støttende og hjælpende og paa sine Steder ledende til paa det økonomiske Omraade. Vi have saaledes hørt Mænd tale for at støtte Handelsstanden, vi have hørt Mænd tale for at støtte Jernvejstagen i yderligere Grad, end det har været Tilfældet før, vi have hørt Mænd tale om Støtte for Landbruget, og vi have ogsaa hørt dem tale for at støtte de Smaa, den Gang Kultusministeriets Budget var under Forhandling. Det er for os Socialdemokrater en Fornøjelse at høre den Slags Ting udtale, thi det er for os et Bevis for, at man er paa Veien henimod det, der for os staar som det Rette, at Staten har en Forpligtelse til at gribe ind ved Ordningen af Samfundets og Borgernes økonomiske Forhold og til at træde hjælpende og støttende til for at udvikle det økonomiske Liv til Fordel for den store almindelige Befolkning. Derved har man i Grunden overvundet den første Vanskelighed i en vis Forstand, det Næste bliver da at diskutere, hvorledes der skal gribes ind fra

Statens Side, hvor naar der skal gribes ind, saaledes at det sker paa rette Maade og paa de rette Punkter med den overvældende Magt, af hvilken Staten er i Besiddelse. Det vil være en Glæde at deltage i Debatten, naar først det kommer til at foreligge, og det forekommer mig, at denne Finantslovsbevilling har været et Barjel om, at den Tid ikke er saa ganske fjern, da den Slags Spørgsmaal kom til at blive debatterede og blive mødt med en større Velvillie fra alle Sider i denne Sal, end man maaske tidligere har haft nogen Anelse om. Der har ganske vist ogsaa været enkelte Ting, som have været noget mistrøstende. Man har lagt Mærke til, at Folk med især rigt udmærkede Standpunkter i mange Retninger have vist sig efter vor Mening ikke at være saa fuldstændig klare. Man har set Folk, der holde bestemt paa, at Alt skal forrente sig, f. Ex. Jernbaneanlæg og deslige, holde strengt paa, at de skulle give direkte Renteudbytte, uden at tage Hensyn til at disse Institutioner absolut, om ikke direkte saa indirekte, give Renten tilbage for Statskassen, og, man har set de samme Folk, der holde paa et fuldt Renteudbytte, over en lav Sto stemme for Bevillinger til Militærvæsen, til Befæstningsvæsen, som aldrig bringe en Øre tilbage og ikke give en eneste Øre i Rente, men ere fuldstændig uproduktive Ting, som kun en Gang i Tiden kunne blive til Ødelæggelse og Ruin saavel for Landet som for Befolkningen. Det er en forunderlig Modsetning, men som vi dog haabe vil blive klaret. Dette er, hvad jeg vilde sige om det Indtryk, jeg har modtaget her under Finantslovens Debat.

Der var adskilligt Andet, jeg kunde have lyst til at berøre, men det maa jeg opsætte, til disse Spørgsmaal komme til at ligge for i denne Sal. Navnlig havde jeg tænkt mig, at det her kunde have været muligt, hvad jeg ikke længere tror, at berøre det Medlidenhedsforhold, i hvilket den hvitærede Finantsminister synes at staa over for Arbejderne. Man har jo hidtil bestændigt hørt, at Regjeringen og dens Benner have erklæret rundt omkring i Landet, at man fra Højres Side billigede, at Arbejderne have et Rets- og Billighedskrav paa at komme i Betragtning, og at denne Regjering som Følge deraf saa inde med en Række sociale Forslag og allerede havde begyndt med Fremlæggelsen af et Alderdomsforsørgelsesforslag. Denne Debat har, som jeg senere maaske vil faae Leilighed til at berøre, givet mig Indtrykket af, at der ikke er Spor af, at der hos Højre, Regjeringen og dens